

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku E. M.
przy uczestnictwie P. [...] Spółki Akcyjnej w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek uczestniczki postępowania o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd

Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 18 marca 2015 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na jej oczywistą zasadność, a także na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzeby wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie. Żadna z tych przesłanek nie została jednak spełniona w sprawie.

Jak wyjaśniono w judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Pozostałe dwie wskazane przez siebie przesłanki skarżąca powiązała natomiast z tą samą kwestią - problemem kręgu okoliczności faktycznych pozwalających na przyjęcie posiadania w dobrej wierze. Zagadnienie to, w postaci sformułowanej w skardze kasacyjnej, sprowadza się w istocie do kazuistycznego pytania o zakres dowodów koniecznych do wykazania, że przedsiębiorca przesyłowy posiadał służebność w dobrej wierze. Problem ten został jednak ujęty zbyt kazuistycznie, by jego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy, w ramach

rozpoznania skargi kasacyjnej, mogło przyczynić się do rozwoju prawa – spełniając tym samym publiczny cel tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Rozstrzygnięcie wskazanej kwestii wymagałoby oceny konkretnych okoliczności sprawy i znaczenia przeprowadzonych w niej dowodów. Mogłoby zatem posłużyć wyłącznie do rozstrzygnięcia tej sprawy, nieposiadając szerszego i bardziej uniwersalnego wymiaru, który odpowiadałby przesłankom z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Oddalając zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy miał na względzie fakt, że uczestniczka nie dostrzegła, iż skarga kasacyjna dotknięta jest wadą powodującą odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, lecz wnioskowała o jej oddalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, nie publ.).